

Overdenking

Leegte als ruimte?

Misschien komt Hij de boel ontruimen om plaats te maken voor extase...

(uit gedicht De herberg)

In de 50 dagen na Pasen kijken we terug op Pasen en heen naar Pinksteren en zitten we als het ware in een wachtkamer. De leegte van het wachten kan een volle verwachting worden als we ook daar niet letten op de leegte door het vertrek van Jezus, maar openstaan voor nieuwe ontmoetingen als teken van zijn Leven en zijn Aanwezig-zijn.

Ging het in het verhaal van de Paasmorgen om onze eigen ervaring of wordt er een nieuwe ervaring van Godswege aan de wereld gegeven? Interpreteren we wat er gebeurt met Pasen vanuit onze eigen zorgen en angsten of komt er juist ruimte om ánders te luisteren en te kijken? En dus om te ontvangen? We lezen met Pasen ook Jesaja: het zal gaan over een gebaande weg, met andere woorden: niet door onszelf en door al onze drukte, niet door onze eigen werken (zou later Luther zeggen). Maar langs een weg die door genade en ingrijpen van God is gegeven, een weg van de Alpha én de Omega, begin én eind van onze mensengeschiedenis.

Onze kijk op leven en dood wordt als het ware weggerold, teniet gedaan, wanneer de steen door God zelf van het graf van Jezus wordt weggerold.

De leegte van het graf dat Maria aantrof heeft een nieuwe ruimte aan haar leven gegeven en aan dat van alle discipelen en zou ook ons discipelschap ruimte kunnen geven. Ruimte om verder te kijken dan onze neuzen kunnen zien. Dat er een ander leven mogelijk is, zonder angst om niet geliefd te zijn, zonder angst om je leven te verliezen.

Pasen leert dat het leven is gegeven aan hem en haar die ook zijn eigen leegte kan zien als ruimte. Om anders te kijken, anderen en zelfs onbekende of onbeminde delen van jezelf te ontmoeten zonder angst, maar daarmee nieuwe relaties aan te gaan, nieuw leven te vinden en zo gered te worden.

De herberg

*Dit mens-zijn is een soort van herberg; elke ochtend weer nieuw bezoek.
Een vreugde, een depressie, een benauwdheid, een flits van inzicht
komt als een onverwachte gast.*

*Verwelkom ze, ontvang ze allemaal gastvrij!
Zelfs als er een menigte verdriet binnenkomt,
die met geweld je hele huisraad kort en klein slaat.*

*Behandel dan toch elke gast met eerbied.
Misschien komt hij de boel ontruimen om plaats te maken voor extase...*

*De donkere gedachte, schaamte, het venijn, ontmoet ze bij de voordeur
met een brede grijns en vraag ze erbij te komen zitten:*

*Wees blij met iedereen, die langs komt.
De hemel heeft ze stuk voor stuk gestuurd om jou als raadgever te dienen.*

[De herberg is geschreven door Mevlana Rumi. Hij werd in 1207 geboren in Balkh, gelegen in het huidige Afghanistan en overleed in 1273 in Konya in Turkije. Rumi geldt als de grondlegger van het soefisme, een mystieke stroming binnen de Islam]

Arjan Noordhoek

Digitale versie van Regelrecht

Eén van de zaken waar in de financiële jaarvergadering over is gesproken, is de hoge kostenpost voor Regelrecht. De kosten zijn zo hoog omdat er veel exemplaren worden verstuurd aan mensen die niet in Silo aanwezig waren.

In dit digitale tijdperk ligt het voor de hand dat we meer gebruik gaan maken van de voordelen van internet en email. Als u dat wenst kunt u in het vervolg een digitale versie van Regelrecht ontvangen. Hiermee verlagen wij de kosten en u ontvangt de Regelrecht dan direct als deze drukklaar is. U hoeft niet te wachten tot de 1e of 2e zondag van de maand.

Als u niet kiest voor digitaal toezenden, dan ontvangt u Regelrecht op de manier zoals u gewend bent. Kiest u wel voor digitaal toezenden, dan kunt u dit per e-mail doorgeven aan het secretariaat.

Afgelopen maand

zondag 2 maart
voorganger Arjan Noordhoek
Vleugel Willem Jan Stuu
Lector Marjon Pape
Thema: Blind en machteloos?

De lezingen zijn uit Nehemia 5 en Johannes 9
Beide lezingen gaan over goed kunnen horen en luisteren.
Mensen met macht kunnen nog wel eens blind zijn voor wat echt belangrijk is. Kijk maar naar regeringen die met goed bedoelde plannen hun doel voorbij gaan.
Jeruzalem wordt herbouwd, een veilige thuisplaats voor de ballingen. Een plaats waar eigenwaarde en waardigheid weer kan groeien. Maar er is meer voor nodig dan alleen een muur om veilig te kunnen zijn. Want ook binnen beschermende muren kun je arm zijn en onderdrukt worden. Nehemia luistert naar het geklaag en gemopper over het onrecht wat er is. Hij is ontzet en woedend maar laat zich daar niet door leiden, maar hij luistert naar de pijn van anderen. En door te luisteren dienen zich al oplossingen aan. Verhalen krijgen ruimte, problemen worden gezien. De ander wordt gezien en dat zet aan tot het bieden van hulp.
Nehemia luistert naar mensen en zet mensen aan om naar elkaar te luisteren, openstaan voor elkaar en de pijn en zorg van de ander.
Kijk ook maar naar Jezus. Het luisteren en zien met zijn hart brengt hem op de weg van mensen die afhankelijk zijn van anderen. En hij luistert naar hen en helpt hen om weer verder te kunnen ondanks de prijs die hij daar voor betaalt. Hij zette zich in voor zijn medemens en dat mogen wij ook doen

Na de overdenking worden onze nieuwe "inwonenden" aan ons voorgesteld (zie "Tijd voor vluchtelingen" elders in Regelrecht) en werd er voor het werk van Carla voor EO-metterdaad gebeden. Eduard leest een geloofsbelijdenis voor uit Iona Abby, worship boek (zie elders)
Dan mogen we samen het avondmaal vieren.

Martijn van Laar

zondag 9 maart
voorganger Ton Boeschoten
Vleugel Peter Spreeuwers
Medewerking Silo Praise Combo
Lector Miranda van Laar
Thema: Wie gelooft, staat op

Lezingen: Nehemia 6:1-16, Psalm 130 'Uit de diepte roep ik' en
Johannes 11: 1-4, 17-44.

De ballingen keren terug naar Jeruzalem. Voor christenen is terugkomen / coming home eeuwenlang het aankomen in het Vaderhuis geweest. Een vooruitzicht dat het aardse leven dragelijk maakt.
Maar de hemel is stiekem verhuisd. Het collectief geloof in een hemel, een Vaderhuis heeft plaats gemaakt voor collectief twijfelen aan dat idee. Het verlangen ernaar is gebleven. Als er straks niets meer is dan moet het allemaal nu. Alle wensen, alle hoop moet in het hier en nu gerealiseerd.
De christelijke traditie heeft zich altijd tegen deze twee uitersten (alles straks - alles nu) verzet: Het straks begint nu.
Ezra en Nehemia: Twee yuppen. Ezra uit het hogepriesterlijk geslacht, Nehemia eerst schenker en later landvoogd. De hemel nu.
Maar ze gaan op weg naar Jeruzalem en dan is thuiskomen geen hemel. Jeruzalem is een puinhoop, de tempel een bouwval en tegenwerking van Sanballat en Tobia.
Wie in de hemel gelooft, start met z'n voeten in het puin. Niet alles straks of alles nu, maar wie in straks gelooft, begint in het nu. Wie gelooft staat op en gaat. Nehemia en Ezra zetten samen met de terugkomers een burgerlijke stand op en lezen dan samen de namen van hen die zijn voorgegaan, de pioniers. Ze herinneren zich dat de constante omgang van God met mensen een feit is, Hij bevrijdt, uit Egypte, uit Babel, uit de dood naar het leven
Je hebt het geloof in de hemel, in een thuis nodig om op te staan en er midden in het leven mee te beginnen.
Amen

Wat de hele week niet meer uit mijn hoofd weg is geweest:

*Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap
dat zal een droom zijn
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn,
dan zegt de wereld: hun God doet wonderen,
ja Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde.*

Joke van Laar

Zondag 16 maart

Voorganger Eduard Groen

We lezen vandaag uit handelingen 16 waar Paulus afreist naar Filippi.

En uit Filipenzen 2 waar vers 5 oproept om Jezus houding in het leven te volgen en er naar te leven. Maar roep niet te snel dat je dat wel kan, leven naar Zijn voorbeeld. Het betekent meer dan wat het zo lijkt. Nu is het allemaal misschien wel te doen maar kun je er ook aan vast houden? Het navolgen van Jezus is wel makkelijk als iedereen hosanna roept op palm Pasen maar hoe zit dat ten tijde van de kruisiging? Hoe zit dat eigenlijk met Jezus is Hij een ideale mens? Een volmaakt voorbeeld? Of de levende vertegenwoordiging van Gods aanwezigheid in ons midden? Misschien wel Gods gelijke afgedaald om ons te helpen. Hij is afgedaald en mens geworden om in zijn lijden onze zonden op zich te nemen.

Navolging van Jezus betekent niet dat je dingen moet en niet mag maar dat je jezelf niet verhoogd. En Jezus als voorbeeld mag stellen.

Jezus heeft zijn eigen lijden niet gewild en wij hoeven ook niet te lijden, maar hij was er wel toe bereid om de weg te gaan. Hij daalde af tot ons en kreeg na zijn leven en lijden hier op aarde de grootste eer die Hij kon krijgen.

Gods eigen naam: Heer.

Jezus is Heer, en we mogen hem volgen. Maar zijn wij bereid om tot het uiterste te gaan?

Martijn van Laar

Vrijdag 21 maart Goede vrijdag

Voorganger Hans Baas

Begeleiding Peter Spreeuwers

Medewerking projectkoor o.l.v. Jaap Boeschoten.

*“Als ik je aankijk, snap ik je niet,
waarom liet je het zo uit de hand lopen?
Je zou het beter geroid hebben
als je het slimmer had aangepakt
Waarom koos je voor zo'n achterlijke tijd en zo'n gek land?
Vandaag zou je een heel volk hebben bereikt
Israël had toen nog geen T.V.*

Begrijp me goed - ik wil 't alleen maar weten

*Jezus Christus wie ben jij, wat was dat voor een offer?”
(uit: Jesus Christ Superstar)*

Bovenstaand tekst stond op de omslag van de liturgie en maakte gelijk een diepe indruk op me. Is het voor ons werkelijk te bevatten wat er gebeurd is op Goede Vrijdag? Hoe is het mogelijk dat iemand z'n leven voor jou geeft!?!

De lezingen uit Lucas 22 en 23 de liederen die we samen mochten zingen en het brood en de wijn, het lichaam en het bloed van Christus dat we samen mochten delen, maakten deze dienst ondanks z'n eenvoud een heel indrukwekkende.

Joke van Laar

23 maart

Paasochtend in Silo.

Rond half 9 druppelden de mensen binnen, elkaar een hartelijke Paasgroet gevend, er wordt gezoend en handen geschud.... Geweldig dat we het Paasontbijt in ere hebben hersteld. Een aantal jaar geleden leek het erop dat we er geen behoefte meer aan hadden, er kwamen steeds minder mensen; vandaag zaten we met 44 mensen aan tafel!! Voor mij ook een behoorlijk aantal nieuwe gezichten, Silo is in beweging!

We hebben met veel handen de tuinzaal weer toonbaar gemaakt en daarna begon de dienst. We waren met veel, en het projectkoor was weer geweldig, ik kan het niet laten om stiekem de geweldige liederen (vooral Huub Oosterhuis) zachtjes mee te zingen.

Elk jaar is het weer een prachtig moment als het nieuwe Licht van God wordt binnengedragen, daarna mochten we allemaal ons eigen kaarsje aansteken aan die ene grote altijd aanwezige vlam. We namen er de tijd voor, geen gehaast, stilte, wachten, denken. Ik zag blijde, verstilde, verdrietige gezichten, iedereen samen, maar toch met onze eigen gedachten.

De Heer is waarlijk opgestaan.....

Arjan vertelt ons van de steen die op ons hart kan liggen, zoals de steen voor het graf. We denken dat het het eind is, geen toekomst, geen hoop.

Als wij durven te verlangen, durven te luisteren naar de stem in ons hart, dan kan er iets gebeuren. Als wij bang blijven, bang voor het leven, bang voor de dood, dan blijft ons hart gesloten. Dan blijft onze ziel gesloten omdat wij niet verbonden zijn met de Liefde.

Het graf is leeg! Er is een God die voor ons zorgt en daardoor kunnen en mogen wij leven zonder angst. Als wij zelf opstaan en ruimte geven aan die Liefde, dan kunnen wij ook ruimte geven aan die ander.

Omdat de Heer is opgestaan, omdat God voor ons zorgt, daardoor kunnen wij leven in woord en daad. Hij brengt ons dan op plekken waar mensen in nood zijn en waar wij Zijn Liefde kunnen laten doorklinken.

Henk Boeschoten leest een geloofbelijdenis van Bas van Iersel... Ik ben er stil van, zou hem graag nog een keer lezen en horen. Ik heb gegoogled, maar kon "m niet vinden.... Misschien volgende keer in RR?

Carla van Weelie

Zondag 30 maart.

Voorganger : Jaap Boeschoten.

Piano : Peter Spreeuwers.

Thema : Luiken open!

Het is de 8e paasdag, ook wel beloken Pasen genoemd en op de kansel staat Jaap Boeschoten. Wat geweldig dat hij weer zover is hersteld om een dienst voor te gaan.

Er valt deze zondag nog meer te genieten want naast een duidelijke en positieve overdenking mogen we ook luisteren naar het Silo Mannenkwartet. Een nieuwe muzikale formatie waar ik helemaal vrolijk van werd.

De nieuwe paaskaars wordt aangestoken ten teken van Gods aanwezigheid.

Na een feest moet je opruimen en alle ramen open zetten zodat de feestdampen verdwijnen. Ook Noach doet na 40 dagen de luiken van de ark open. Wat zal het daarbinnen gestonken hebben met al die dieren opgesloten. Hij is er nog niet zeker van of er al leven mogelijk is. Na de raaf wordt de duif vrijgelaten. De duif, het symbool van "droog land", de mogelijkheid om weer te leven. Ook de discipelen zitten binnen, de luiken flink dicht. Na alle ellende en onzekerheid van de afgelopen dagen weten ze het niet meer. Maar dan staat Jezus opeens bij hun binnen. De gesloten deuren en luiken deren Hem niet. Jezus de Gekruisigde blijkt de Opgestane.

Thomas moet de wonden van Jezus zien en voelen om te kunnen geloven dat Hij echt is opgestaan. Jezus staat daar met zijn boodschap: 'vrede', dat is niet bang zijn.

Angst scheidt geen mogelijkheden dus niet bang zijn, gooi die luiken maar open. Maar wat kunnen we opgesloten zitten, soms in onszelf, uit angst voor anderen. Soms ook nog meer bang voor wat of wie we niet kennen. De Heer is opgestaan, en nu wij nog. Opstaan en aan de gang gaan. Niet bij de pakken neerzitten. Er is telkens weer een nieuw begin; voor Noach, voor de discipelen en voor ons. Samen mogen we op weg gaan naar Pinksteren.

Karin Borninkhof

Christen en heiden

Mensen gaan tot God in hun nood,
zoeken om hulp,
bidden om geluk en brood,
om redding uit ziekte, schuld en dood.
Dat doen zij allen, allen,
christen en heiden.
Mensen gaan tot God in Zijn nood,
vinden Hem arm, gesmaad,
zonder onderdak en brood,
zien Hem gebukt
onder zonde, zwakheid en dood.
Christenen staan bij God in zijn lijden.
God gaat tot alle mensen in hun nood,
verzadigt het lichaam en de ziel
met Zijn brood,
sterft voor christen en heiden
de kruisdood,
en vergeeft hen beiden.

Dietrich Bonhoeffer (1906 - 1945)

Een pastoraal moment

In verband met de trouwdienst van mijn dochter Carin, heb ik haar gevraagd welke bijbelteksten zij erg mooi vindt. Zij noemde met name Joh. 14:26-31 en uit Ps. 32: 8, 10b

Ik geef jullie mijn vrede

Jezus geeft ons vrede . Een vrede die de wereld niet kan geven.

Wij kennen vrede als teken dat er geen oorlog meer is of je hebt ergens vrede mee, dan berust je ergens in.

De engelen zongen "Vrede op aarde" bij de geboorte van Jezus; in de kerk klinken de woorden: 'Genade zij u en vrede' en ' De Here zegene u ..en geve u vrede"

Vrede is daar waar geen ruzie is. Daarnaast wordt de zogenaamde 'innerlijke' vrede als groot Godsgeschenk ervaren. Ook spreekt er hoop uit bij het woord vrede. Mensen verlangen naar rust en vrede in hun gezin, in de familie en in de maatschappij.

Ter wille van de lieve vrede doet men bepaalde dingen en laat men het andere.

In het oude testament wordt regelmatig voor het woord vrede 'shalom' gebruikt. Shalom: wees maar gerust!

Als God van vrede spreekt dan gaat het over: goedertierenheid, heil, heerlijkheid, trouw en gerechtigheid.

In Ps.85 staat geschreven: recht en vrede begroeten elkaar met een kus, uit de aarde bloeit de waarheid op, het recht ziet uit de hemel toe.

In het N.T. gaat vrede gepaard met: vreugde, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid en trouw, zelfbeheersing en gerechtigheid.

Als tegen iemand wordt gezegd: 'Ga in vrede' dan betekent dat; ' Maak je geen zorgen'.

Vrede wordt steeds in de ontmoeting met een ander gebruikt (als er gevraagd wordt: 'Is het wel met uw oude vader?' dan wordt er gevraagd: 'Heeft uw vader vrede?')

In de bijbel lees je ook dat er vrede voor onderweg gewenst wordt en dan bedoel je: 'wel thuis!'

Maar over welke vrede gaat het als Jezus zegt: 'Ik laat jullie vrede na'; wat bedoelt Jezus als Hij zegt: 'Mijn vrede geeft ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust.

Jezus Christus wordt ook wel de 'Vredevorst' genoemd. Volgens Paulus is God in Jezus Christus de 'God van de vrede". Vrede die God schenkt in verbondenheid met Hem.

Jezus heeft met zijn dood vrede gebracht. Het gaat om een bundeling van vrede, gerechtigheid en verzoening.

Deze vrede is een genade gave van God en die genade is een allesomvattende vrede.

Het gaat om rechtvaardigheid, vrede en blijdschap.

Bij deze vrede die Jezus bedoelt, gaat het niet alleen om de vrede van het hart of vrede in tegenstelling tot oorlog of geen ruzie hebben met de burens. Deze vrede gaat veel verder.

Het gaat om de ontplooiing van heel het menselijk leven. Dat leven dat altijd in gemeenschap wordt ervaren en genoten. Jezus kwam om die vrede weer te herstellen

Zijn sterven bracht verzoening; Hij heeft ons vrijgekocht, maar Hij neemt ons ook als Vredevorst in dienst. Wij hebben allemaal een opdracht in dit leven en binnen die opdracht wordt van ons verwacht dat wij onze medemens in deze vrede, deze shalom laten delen.

Het sterven van Jezus, Zijn kruisdood, leidde tot herstel van de vrede Gods die alle verstand te boven gaat.

Over deze allesomvattende vrede zal op 29 maart In Tanzania gesproken worden.

Moge de God van alle hoop u vervullen

Met alle vreugde en vrede

Die het geloof u kan schenken

Zodat u overvloedig van hoop

Door de kracht van de Heilige Geest.

Amen

Willemijn Bakkes, uw pastor.

Straatpastoraat

Eind februari kreeg ik een telefoontje van de straatpastor., of ze bij ons een herdenkingsbijeenkomst voor een thuis- en dakloze mochten houden.

Ik wist niet dat Utrecht een straatpastor had

Hieronder wat informatie:

Het straatpastoraat Utrecht biedt pastorale zorg aan dak- en thuislozen en aan mensen die dakloos geweest zijn maar nog behoefte hebben aan pastorale zorg.

Het team van het straatpastoraat bestaat uit twee pastores, Wieke en Bart, en een aantal vrijwilligers.

De pastores leggen zich toe op het horen van levensverhalen van mensen aan de rand van onze samenleving. Ze zijn beschikbaar voor mensen die er behoefte aan hebben om 'op verhaal te komen'. Men mag erop rekenen dat hun verhaal in vertrouwen gehoord wordt.

Het Straatpastoraat was ooit een initiatief van het Leger des Heils. In 2005 is het voortgezet door de Nederlands Gereformeerde Kerk van Utrecht, de Jeruzalemkerk, Troosterlaan 65,3571 NN Utrecht

Op verzoek kunnen mensen thuis of in het ziekenhuis bezocht worden.

Het straatpastoraat is in de gelegenheid mensen die een woning of kamer hebben gekregen te helpen met inrichten.

Bij overlijden van iemand kunnen de pastores mede zorgen voor een waardig afscheid (natuurlijk in overleg, en indien mogelijk).

De pastores gaan oecumenisch te werk - het gaat om de mens met wie ze een stukje op kunnen lopen.

De pastores ontmoeten mensen op straat, in het inloophuis, thuis of in het ziekenhuis. Meer informatie?

Neemt u dan contact op met Wieke 06 - 42420181 wieke@Jeruzalemkerk.nl

Of Bart 06-23538839 bart@jeruzalemkerk.nl

Op donderdag 28 februari was dan de herdenkingsbijeenkomst. Een zaal gevuld met een heel andere "gemeente" dan we gewend waren. Wieke de Wolf leidde de bijeenkomst. Ze vertelde over het leven van Victor, die bekend was als violist in Hoog Catharijne

Wat me mij is gebelevan van de bijeenkomst is een opmerking van Victor door Wieke aangehaald: *"Wanneer we spreken over Christus, zitten daar vaak herhalingen in. Maar dat is niet erg. Dat is juist goed. Hij vergeleek de herhaling van woorden met water, die langzaam maar zeker een steen om kunnen vormen. Wanneer je woorden over Christus steeds herhaalt, zei hij, dan kunnen ze langzaam maar zeker steeds dieper doordringen: zoals water een steen uit kan hollen, en die steen dan met water gevuld kan raken. En zo, door steeds weer die woorden te herhalen, en er naar te luisteren, kun je steeds meer op Christus gaan lijken."*

Een opdracht voor een ieder van ons.

Joke van Laar

Regelrecht uit de raad

Het voorjaar is een drukke tijd. In veel bedrijven worden jaarrekeningen opgemaakt.

Zo ook in Silo. Op woensdag 12 maart was de financiële jaarvergadering. Met een aantal mensen hebben we de cijfers van 2007 besproken, wat was er begroot, wat hebben we met elkaar uitgegeven en belangrijker wat hebben we met elkaar aan inkomsten verzorgd.

Daarnaast is de begroting voor 2008 opgemaakt en vastgesteld.

Willem Jan Stuit heeft ons vakkundig door alle cijfers heen geloodst.

De woensdag daarna kwam de Bestuurlijke Raad weer bijeen, voor de reguliere raadsvergadering. Uit de financiële vergadering zijn een aantal zaken gekomen waar we als raad over na willen denken, zoals bijvoorbeeld onze tegoeden. Kunnen we die misschien beter onderbrengen bij de Unie Bouw Stichting? Geeft dat een hogere opbrengst en kunnen we zo andere gemeenten financieel een handje helpen.

In deze vergadering hebben we de gewone jaarvergadering voorbereid.

Deze staat gepland voor zondag 20 april, na de dienst. Deze dienst wordt verzorgd door de jeugd en we verwachten iets bijzonders. We hopen op uw aanwezigheid bij de dienst en bij de vergadering.

Namens de raad

Harryet Eijkman-Rengers

Geloofsbelijdenis (voorgelezen in de dienst van 2 maart)

Wij geloven dat God hoopt op en werkt aan een wereld
waar allen zullen deel nemen aan het feest van het leven,
en dat we in Christus kunnen zien wat het kost
om die wereld dichterbij te brengen.

We geloven dat God's strategie voor een nieuwe wereld
is om de armsten voorop te plaatsen,
en dat niets belangrijker is voor Gods volk
dan het brengen van goed nieuws aan de armen.

We geloven dat rijk en arm in dezelfde mate
genereus, wijs en creatief kunnen zijn
omdat allen gemaakt zijn naar Gods beeld,
en dat allen armer worden als mensen buitengesloten worden.

We belijden dat we onze kracht gebruiken om onszelf te beschermen
en de wereld bevelen om voordeel te geven aan rijken en niet aan de armen,
en dat niemand van ons vertrouwd kan worden als hij teveel macht heeft
over anderen.

We geloven dat liefhebben van onze burens
werken voor gerechtigheid betekent,
zo dat allen een stem hebben in wat hen overkomt.

We geloven dat God de goede aarde heeft gemaakt
om ons te ondersteunen en verheugen,
en dat we geroepen zijn om die te verzorgen en er van te genieten.

We geloven dat de God van de hele aarde aan het werk is
voorbij de kerken als ook daarbinnen
om gemeenschappelijke zaak te maken met allen die de armen
willen opnemen.

We verlangen naar de tijd
dat de zachtmoedigen de aarde zullen beërven
en al wie hongert en dorst naar gerechtigheid
verzadigd zullen worden,
en we geloven dat, ondanks de hardnekkigheid van het kwaad,
nu altijd de tijd is
dat meer goed gedaan kan worden
en we een verschil kunnen maken.

Uit Iona Abbey, worship book

Carla op reis

Maart 2008

Afgelopen weken was ik in Nepal, het wereld. Een prachtig land met 8 van van de aarde. Heel veel toeristen klimtochten, hun dure en zware lokale mensen en iedereen wil in ieder witte sneeuw van de imposante hoge werpen.

Een land met prachtige vergezichten, vernuftige etage bebouwing van steile hellingen.

Krachtige, trotse, door het leven prachtige kleurige kledij.

Gevluchte monniken uit Tibet in het herkenbaar, in deze dagen in vrede voor hun land.

Blinden en gehandicapten die in het omdat de ouders zich schamen en waarvan de familie zich afvraagt welke zonde ze begaan hebben dat hun kind zo ziek is... kansloos omdat ze niet zelf iets kunnen verdienen en niemand voor het zorgt.

Tot bloedens toe vechtende bedelkinderen, extreme armoede en honger in de ogen van deze kleintjes, waar iedereen zonder kijken aan voorbij loopt, jongens en meisjes die vaak de 15 jaar niet halen.

Het nachtleven is zwoel en druk met in de zwijgende verborgenheid.... weer die toeristen die de prostitutie met weer die kleine kinderen niet schuwen....

En dan een slapend baby'tje, in voddens, naast een bakje voor het bedelgeld. Ik kon er niet langs lopen en er aan voorbij gaan. Ik ben op een hoekje gaan zitten en heb een half uur met de tranen in mijn ogen gewacht. Op de heenweg had ik haar al gezien, toen was haar moeder erbij, die was nu in geen velden of wegen te bekennen. De vechtende zwerfjochies kwamen langs en deden een graai uit het bakje....

op 1 na armste land van de de 10 hoogste bergtoppen komen er voor spannende bergspullen gedragen door geval één blik op de eeuwige toppen van de Mount Everest

eindeloos groene heuvels, groenten en rijst op de zeer

getekende vrouwen in

oranje voor iedereen demonstrerend en biddend

donker weggestopt worden,

Een groep druk pratende rijke mensen gingen bijna bovenop haar staan, omdat ze haar niet zagen liggen en ze waren kwaad dat ze bijna struikelden....

Wat beweegt een moeder om haar kind in zo'n gevaarlijk land alleen achter te laten...

Was ze eten halen, van het bedelgeld dat ze al binnen had. Was ze met een man mee om sneller meer te kunnen verdienen. Zou ze terugkomen, of had ze de moed opgegeven, in de hoop dat iemand het beste voor zou hebben met haar kind als het zo wakker zou worden en zou gaan huilen??

Ik heb foto's genomen en heb een heel klein beetje van mijn rijkdom in het bakje achter gelaten, vurig hopen dat haar moeder terug zou komen en dat het er dan nog in zou liggen.

Ik kijk vaak naar de foto van dit kleine meisje, omdat ik geloof dat als ik haar in mijn hart draag, God haar niet vergeten zal....

Toen ik thuis kwam, viel ik midden in de stille week op weg naar Pasen. Ik heb dit jaar erge moeite gehad met alle overvloed en aandacht voor veel en gezellig eten. Ik ben zo op zoek geweest naar de betekenis van "Jezus leeft". Voor mij is "Jezus mens zijn" steeds meer;

Elke dag de uitdaging aannemen om als kind van God in deze bizarre wereld er toe te doen, in oprechte liefde en bewuste en gevende en helpende aandacht aanwezig zijn voor je naaste, heel dichtbij en soms heel ver weg.

Carla

Tijd voor Vluchtelingen

In de dienst van zondag 2 maart liet Eduard Groen ons kennis maken met de nieuwe 'inwonenden' van Silo, de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders. Voor wie er toen niet bij was, maar ook voor wie er wel bij was, hierbij een stukje wat eerder in het blad van de USRK verscheen. Om nog eens goed te lezen waar zij zich voor inzetten en hoe wij daaraan verder kunnen bijdragen.

In alle feestelijkheden van Kerst en Pasen (en het bijkomen daarvan) zou je bijna vergeten, dat er in ons land nog veel vluchtelingen 'zonder status' rondlopen. Misschien zijn we wel een beetje te veel gesust door het generaal pardon van het kabinet Balkenende. Veel vluchtelingen hebben inderdaad het felbegeerde 'plasticje' ontvangen, maar voor ook velen is dat (nog) niet het geval. Die mensen zijn er nog onzeker over of en hoe hun leven in Nederland kan worden opgepakt – een des te schrijnender onzekerheid omdat voor hen wel zeker is dat zij niet meer naar hun land van herkomst terug kunnen.

Deze mensen hebben ondersteuning nodig: juridisch, financieel, voor onderdak, voor voeding en kleding – voor een minimum aan menselijke waardigheid.

Maar ook mensen die wel een 'status' hebben gekregen, zijn nog vaak in nood. Na jaren wachten in onzekerheid en gedwongen passiviteit komt dan eindelijk die verblijfsvergunning en dan....? Na het wegebben van de euforie over het bereikte doel staan zij nu opeens voor een nieuwe opgave: inwoner en burger te worden van ons land. En dat is niet gemakkelijk.

Nu de energie gericht moet worden op het opbouwen van het leven na de acceptatie, vallen mensen nogal eens in een groot gat. Na jaren van gedwongen passiviteit in opvangcentra of van een 'illegaal leven' op straat, wordt er opeens van hen verwacht dat zij zelfstandig hun weg zoeken in onze regelgeving en instituties en dat zij zelfstandig voor werk en inkomen zorgen. Dat valt niet mee en daar is vaak extra begeleiding en ondersteuning bij nodig.

De Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB), die een paar jaar geleden is opgericht onder auspiciën van de Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (URSK), biedt zulke ondersteuning. Vanuit 'Het Bureautje', dat nu is ondergebracht in een ruimte van de Baptistengemeente Silo, wordt door vrijwilligers hard gewerkt aan juridische ondersteuning van vluchtelingen, aan financiële bijstand en hulp bij het vinden van huisvesting en onderwijs, aan ondersteuning in geval van ziekte. Mensen letterlijk 'op weg helpen' door ze wegwijs te maken in de Nederlandse regelgeving en instellingen; ondersteuning te bieden waar de taal nog niet toereikend is.

Voor dit werk vanuit 'Het Bureautje' in Silo zijn mensen nodig en natuurlijk ook geld – geld om indien nodig een advocaat in te kunnen schakelen, om opvang te kunnen betalen, om een klein zakgeld te verstrekken. Veel geld is het alles bij elkaar niet, maar het is wel nodig. Elk jaar opnieuw werkt de SDB aan de werving van fondsen bij kerkelijke en filantropische instellingen en dat lukt mondjesmaat.

Een bredere ondersteuning door particulieren is daarbij ook noodzakelijk.

De SDB doet een beroep op allen die beseffen hoe gelukkig zij zijn om zelf niet op de vlucht te hoeven zijn, om financiële steun te geven. Uw bijdrage is van harte welkom op girorekeningnummer 425 348 2 t.n.v. SDB te Utrecht.

Als u belangstelling hebt voor het werk van de SDB is een jaarverslag beschikbaar op www.sdb-utrecht.nl. Mocht u meer informatie willen hebben over de SDB, of op een andere manier een bijdrage willen leveren aan ondersteuning van vluchtelingen, dan kunt u contact opnemen met Teije Bakker, voorzitter van de Stichting, tel. 030 231 52 32.

Beste aankomende student,

Ga jij komend jaar in Utrecht studeren? Dan is Navigators Studentenvereniging Utrecht (kortweg NSU) dé plek voor jou! NSU is een christelijke vereniging die niet verbonden is aan een bepaalde kerk. Ze hecht veel waarde aan haar motto: "Christus kennen en Hem bekend maken". Door middel van tal van activiteiten wordt dit motto vormgegeven. Naast bijbelkringen, zijn er onder andere vieringen, theaterstukken, weekenden, feesten, borrels en nog veel meer! Tijdens je studententijd kun je op die manier naast je studie jezelf, God en anderen beter leren kennen. Gaat NSU jouw studententijd de mooiste tijd van je leven maken? Op onze site www.nsutrecht.nl lees je meer over de vereniging en is inschrijven mogelijk tot en met 15 augustus 2008. Tot ziens in augustus!

Met vriendelijke groet,

Ingeborg van Trooijen

Vrijwilligerswerk in gevangenis en in TBS

Op 25 januari 2008 hield dominee Jan Eerbeek, Hoofdpredikant van Justitie, een overweging bij de uitreiking van een prijs aan vrijwilligers in het TBSgevangenispastoraat. Omdat er vanuit onze gemeente Silo enkele leden als vrijwilliger kerkdiensten in de TBSkliniek bezoeken, wil ik enkele passages van die tekst met jullie delen.

Arjan Noordhoek

Een gedetineerde die een lange gevangenisstraf uitzat, zei me een keer: 'Ik zit midden in m'n gevangenisstraf, en ik voel me alsof er een stolp over me heen staat. Ik heb niemand van vroeger meer over. Het is allemaal vervaagd. Ik zie geen verleden meer en ik zie geen toekomst meer. Ik kom bijna om in het hier en nu.' Ingesloten zijn – in een gevangenis of in een TBS-kliniek is een diep ingrijpend gebeuren in een mensenleven. Je leven wordt er in alles door bepaald. Niet zelf kunnen beslissen waar je heen gaat. In alles gezien worden. Voortdurend leven op één plaats. In alles afhankelijk zijn van wat anderen over je beslissen. Er niet meer bijhoren. In één woord: niet vrij zijn.

Vrijwilligerswerk in de gevangenis en in TBS heeft als uitgangspunt dat mensen ook als ze ingesloten zijn, erbij blijven horen. Ondanks de muren is er een verbondenheid die blijft. Het ervaren van die verbondenheid is voor gevangenen en voor patiënten van grote betekenis. Vrijwilligers zijn een uitgestoken hand van buiten die door de stolp naar binnen komt.

Een groter verband

Kortgeleden kwam ik in een onderzoek het begrip 'Sense of beloning' tegen. Sense of beloning betekent zoiets als het gevoel ergens bij horen.

In het onderzoek, ging het om de betekenis van de migrantenkerken in de Bijlmer in Amsterdam. In die migrantenkerken komen duizenden mensen van over de hele wereld vandaan. Er werd gesteld dat migranten, om in een nieuw land met alle problemen die ze hebben te kunnen overleven, het nodig hebben om "ergens bij te horen". Ergens bij horen is een voorwaarde om tot participeren in de samenleving te komen. Veel christen-migranten ervaren dat gevoel ergens bij te horen in de kerkgemeenschap.

Om te kunnen gaan deelnemen in een groter verband – te komen tot participatie - is het nodig ergens bij te horen in een kleiner verband: Een mens. Een groep van mensen. Een gemeenschap van mensen.

Dat begrip 'Sense of beloning' kan denk ik ook gebruikt worden om de betekenis aan te geven van vrijwilligerswerk in TBS en gevangenis. Vrijwilligers kunnen je als je binnen zit een gevoel geven ergens bij te horen.

Geven én ontvangen

Het vrijwilligerswerk heeft ook maatschappelijke betekenis. Want voordat grote systeem dat mensen ingesloten houdt, is het van belang dat er een oriëntatie blijft op de buitenwereld. Degenen die ingesloten zijn moeten een uitzicht houden op mensen.

Ik ben er dan ook heel erg voor dat gevangenis en TBS-klinieken sterk in verbinding staan met de samenleving. En dat er een over-en-weer communicatie is tussen binnen en buiten. Om zo mensen het gevoel te geven dat ze dan wel ingesloten, maar niet buitengesloten zijn. Vrijwilligers die van buiten naar binnen komen zijn daarvoor heel belangrijk.

Zij scheppen in de extreme onvrijheid een klein beetje vrijheid. Ze scheppen voor bewoners momenten om even los te komen van het systeem dat alle beheerst.

In de evenmenselijke ontmoeting tussen bewoners en bezoekers in die door mensen samen gecreëerde vrijheid kan iets ontstaan van een nieuw zicht op jezelf, op je leven, op je verleden en op je toekomst. Op God...

Wat heel mooi is dat deze ontmoeting met vernieuwende kracht niet alleen door de bewoners zo kan worden beleefd, maar ook door de vrijwilligers zelf. De bewoners geven ook betekenis aan de vrijwilligers. Ook de vrijwilligers doen voor zichzelf veel op aan de contacten met de mensen hierbinnen. Ook hun kijk op het leven wordt in die ontmoetingen verdiept.

Meer dan bezoeken alleen

Vrijwilligers in een TBSkliniek doen meer dan bezoeken alleen: zij nemen door hun aanwezigheid stelling in een maatschappelijk debat over de positie van de TBS. Zij nemen het zo op voor de TBS-gestelden en trotseren daarmee ook tegenstand en onbegrip.

Het is vrijwilligerswerk in heel bijzondere omstandigheden. Bewoners van de TBS hebben vaak een groot deel van hun leven in instellingen doorgebracht. Daardoor weten ze niet altijd hoe ze een gewoon contact moeten aangaan. Er is twijfel en terughoudendheid. Nogal eens duurt het lang om die stap te durven nemen. En nogal eens haken mensen ook af bij het contact, omdat ze het uiteindelijk toch niet goed aankunnen.

Temidden van zoveel kwetsbaarheid in het aangaan van relaties, zijn vrijwilligers daar door de jaren heen trouw, met veel uithoudingsvermogen en geduld. Laagdrempelig aanwezig, beschikbaar voor mensen. Een aanknopingspunt biedend voor menselijk contact.

Aandacht

Aandacht is een variatie van liefde
 Ze is een geschenk dat je ontvangt
 en geven kunt.
 Ze is niet alleen op zichzelf gericht
 Ze ziet ook de ander.
 Ze verspreidt licht.
 Ze heeft fantasie.
 Ze haalt mensen uit de schaduw.
 Ze is attent en creatief.
 Ze denkt aan wie gemist wordt
 Ze kan stil zijn.
 Maar ook stem geven aan wat vergeten wordt.
 Aandacht is voedsel voor de ziel
 onmisbaar als de liefde.

Marinus van den Berg

Waarvoor Silo collecteert

Op 20 april voor SOFAK

SOFAK: Stichting Ondersteuningsfonds Allochtone Kerken

In de afgelopen jaren zijn tienduizenden asielzoekers naar ons land gekomen. In de regel verstaan zij geen Nederlands en zijn daardoor op elkaar aangewezen. De christenen onder hen zoeken elkaar op en starten dan vaak een bijbelkring, waarbij zij ook anderen uitnodigen. Als de belangstelling voldoende is toegenomen, zoeken zij een betaalbare samenkomstruimte en stichten een kerkgenootschap. De voorgangers zijn in de regel harde werkers. Zij zien veel zegen op hun arbeid. Inmiddels zijn er – verspreid over het hele land – enkele honderden van zulke kerken, die onderling zeer verschillend zijn. Samen verkondigen zij hier het evangelie in meer dan 75 talen. Tal van vluchtelingen zijn via deze migrantenkerken tot geloof gekomen.

SOFAK ontvangt geen subsidie en verkrijgt haar middelen door giften van particulieren en een aantal plaatselijke Nederlandse kerken. Gezien het aantal aanvragen heeft de stichting dringend behoefte aan meer donateurs.

Op 27 april voor de Baptist Christian Church

De Christian Baptist Church is op de Algemene Vergadering van 2006 lid geworden van de Unie. Zij bestaat voornamelijk uit allochtone leden en werd in Amsterdam gesticht door de uit Ghana afkomstige dominee John J. Serebour. De meeste van de 150 leden komen ook uit Ghana. De gemeente wil enerzijds de Afrikaanse vluchtelingen en asielzoekers bereiken met het Evangelie en anderzijds diaconale steun aan hen geven. Zij helpen werkelozen, waaronder moeders met kinderen en sommigen die illegaal in Nederland zijn. De meeste leden leven van een uitkering, toch dragen zij bij aan de nood van anderen. Een financiële steun van ons zal hen daarbij zeker helpen.

Jom ha Sjoah

In de week van 20 april viert het Joodse volk het Pesach-feest, maar enkele dagen later wordt , op onze Hemelvaartsdag en heel dicht bij onze datum van de Dodenherdenking, de Jom ha Sjoah herdacht. In onderstaande tekst heb ik enkele gedachten daarover overgenomen van de Utrechtse predikant ds. Willem S. Duvekot .

Arjan Noordhoek

Op 1 mei herdenking van de Jom ha Sjoah

Er zijn veel monumenten opgericht waarin men de pijn van de Sjoah (= de vernietiging) probeert te verbeelden. Zo veel omvattend als dit in wezen onbeschrijfelijke gebeuren is, zo veelvormig zijn deze plaatsen ter gedachtenis. In Westerbork vanwaar de Nederlandse Joden, 107.000, door de bezetter tussen 1942 en 1945 zijn weggevoerd, wordt deze deportatie verbeeld in drie monumenten. Vlakbij de "Rampe", het perron waar de mensen in de trein stapten, zien we de uitbeelding van de landkaart van Nederland, opgebouwd uit 102.000 stenen, die staan voor iedere Jood, zigeuner of verzetsstrijder die niet is teruggekomen. Iets verderop ligt het monument van de spoorwegrails met het omgebogen uiteinde, symbool van de treinen die elke dinsdag een groep Joden naar de vernietiging voerden. Bij dit monument wordt op twee daar geplaatste witte stenen het woord uit Klaagliederen 4:18 weergegeven, in het Hebreeuws en in het Nederlands: Zij belaagden ons bij elke schrede, zodat wij over onze pleinen niet gaan konden; ons einde was nabij, onze dagen waren vervuld, ja, ons einde was gekomen!

Deze woorden als klaaglied geuit bij de Babylonische ballingschap in de zesde eeuw vóór onze huidige jaartelling, zijn ook daarna diverse malen werkelijkheid geworden voor het Joodse volk, zo ook in de jaren 1942-1945. Het is beangstigend om deze woorden tot je te laten doordringen. Er is nog weinig veranderd in de houding van de volken tegenover de Joden. De dreiging blijft doorgaan. De methoden zijn moderner geworden: de website als pamflet. En de uitkomst .... mogen de Joden gaan over hun pleinen? Mogen zij gaan over onze pleinen? Tijdens de Tweede Wereldoorlog stond het op de markten en op de openbare gelegenheden duidelijk aangegeven: voor Joden verboden. Toen hebben velen van hen de woorden van de dichter van de Klaagliederen gevoeld: ons einde is nabij, onze dagen zijn vervuld. Het is een eerlijke zaak als mensen mogen sterven "oud en van het leven verzadigd". Maar het is wreed als de jaren weinige zijn en het leven nog zo onvoltooid is, als je dan moet ervaren dat "de dagen vervuld zijn". Vervuld omdat de moordenaar zijn hand naar je uitstrekt, daarbij geholpen door de velen die zogenaamd 'neutraal' zijn. De ontzetting van deze doodsdreiging wordt door de klaaglied-dichter onderstreept door de herhaling van het woord "einde": ja, ons einde was gekomen.

Als het nog niet helemaal tot je is doorgedrongen, weet je het nu: je hoeft je geen enkele illusie te maken. De Sjoah is mede mogelijk geweest omdat het merendeel van de mensen onverschillig toekeek. Toekeek bij het wegvoeren, toekeek bij de treinen, toekeek bij het leeghalen van de Joodse ziekenhuizen en bejaardenhuizen. Ook Christenen keken toe...

In het land Israël zijn verschillende monumenten geplaatst die de pijn verbeelden, maar die bovenal de uitdrukking ervan zijn dat de Sjoah het laatste woord niet heeft. We zien voor ons de Menorah (= zevenarmige kandelaar) voor de Knesset, het parlamentsgebouw, in Jeruzalem. Door de uitbeelding van het Joodse lijden heen straalt de hoop op het nieuwe begin. Er is vertrouwen en de moed om weer te gaan opbouwen. De mensen die dit doen zijn de levende monumenten, niet in steen gebeiteld, maar gevormd door hun wilskracht en durf voor dit nieuwe begin.

Ook de band met de God van Israël bloeit op in de nieuwe Gemeenten die worden gesticht, ook in Nederland, en in de zorg om het Joodse erfgoed te bewaren om daaruit te leven. De dichter van de Klaagliederen zegt: Heer, breng ons weer terug en wij zullen ons bekeren; maak ons leven opnieuw zoals het vroeger was (5:21). Is niet ook ons gedenken van de Sjoah vandaag, twee weken na Pesach het bewijs dat de grote vernietiging niet het laatste woord heeft?

Pesach betekent de viering van de uittocht uit Egypte, de bevrijding tot vernieuwing en opbouw van het Joodse volk. De Eeuwige is trouw. Hij heeft de Joden een nieuw begin geschonken in de stichting van de staat Israël. Dat betekent: nieuw leven, leven uit de hoop; bouwen aan de toekomst voor jezelf en voor je kinderen.

Laten we ook als Christenen de Sjoah gedenken. Die gedachtenis is echter vals als die niet gedragen wordt door de warmte en de sympathie voor de Joden.

Samen met hen mogen we leven uit de hoop op Gods toekomst.

Laten we bidden en werken voor de vrede van Jeruzalem.

Uniek Psalmenconcert

In onze nieuwe Silobundel hebben we een 'Psalm voor Nu' opgenomen, namelijk psalm 84 onder nummer Sb 243. Het is inmiddels een bekend en zelfs gewild lied in Silo geworden, juist door de frisse nieuwe melodie op de hedendaagse woorden. Zoals in couplet 4: 'Liever bij U aan de drempel dan binnen te zijn in een duistere tent'. Het Psalmen-project zal in april in Utrecht een soort demonstratie-avond geven, zie onderstaand persbericht.

Iets voor de zangers onder ons? Ik ga er in elk geval heen, wie gaat er mee?

Arjan Noordhoek

25 april wordt een bijzondere avond in Utrecht. 'Psalmen voor Nu' brengt deze avond een unieke, nieuwe berijming van de Psalmen ten gehore. 'Psalmen voor Nu' is een project dat zich al 6 jaar bezig houdt met het in een nieuw jasje steken van de Psalmen. Psalmen met een berijming in het hedendaags Nederlands en op nieuwe melodieën. Niet omdat de Psalmen het nodig hebben of het anders niet overleven, maar omdat ze het glansrijk verdienen, ze zijn een prachtige schat in de bijbel.

De psalmen laten de gelovige alle hoeken van de religieuze binnenkamer zien en dat maakt ze zo bijzonder. Vanaf de lente van 2002 wordt er hard gewerkt aan de nieuwe berijming. Afgelopen maart is alweer de vierde cd uitgekomen met 12 nieuwberijmde psalmen. Deze worden heel het voorjaar op zes plekken in heel Nederland ten gehore gebracht, waaronder in Utrecht op vrijdag 25 april. De psalmen zijn een prachtig geschenk van God. Kom genieten van deze psalmen, alleen of met een groep.

Vrijdag 25 april, Tivoli, Oudegracht 245, aanvang 20.00 uur, toegang 12,50.

(Meer informatie is te vinden op de website van 'Psalmen voor Nu': www.psalmenvoornu.nl. Toegangskaarten voor de concerten te bestellen op www.interticket.nl.)

Kom naar de open lesdagen van het Baptisten Seminarium!

Altijd al theologie willen studeren, maar nooit gedacht datje er tijd voor had? Het is mogelijk: Een volwaardige theologieopleiding kost Baptisten 12-16 uur in de week, waarvan je maar één dagdeel in de lesbanken zit.

Ben je actief in je gemeente en wil je meer kennis opdoen over de bijbel en de kerk? Ben je nieuwsgierig naar wat Gods Woord zegt over actuele vraagstukken en hoe wij om moeten gaan met andere religies? Ben je geïnteresseerd in de geschiedenis van het baptisme of wil je juist meer leren over gemeenteopbouw?

Wie weet is de Deeltijd Theologie Opleiding dan wat voor jou!

Of je nu een baan hebt, een studie volgt of op allerlei andere manieren druk bent... laat het geen excuus zijn! De Deeltijd Theologie Opleiding kostje 12-16 uur in de week, waarvan je elke vrijdag van 15.00 - 20.00 uur les hebt.

Tijdens deze vijfjarige opleiding bekwaam je je in allerlei deelgebieden: Van prediking tot leiding geven, van pastoraat tot conflictbeheersing, van bijbelkennis tot gebed en toerusting.

Vakbekwame docenten en ervaringsdeskundigen begeleiden je tijdens je studie en helpen je je op vele gebieden te bekwamen. Er is aandacht voor je persoonlijke en geestelijke groei, maar ook voor theoretische kennis en praktische vaardigheden die je nodig hebt voor het bereiken van jouw doelstellingen.

"De studie bereidt mij voor op een dagelijks leven in en vanuit de gemeente van Christus. Leren betekent veranderen. Deze studie leidt tot versteviging van het fundament waar ik op sta en niet zelden tot nieuwe ontdekkingen. Ik kijk nu anders naar mijzelf dan voor mijn studie en ook mijn omgeving bekijk ik met andere ogen." (Paul Wiersma, student DTO)

Nieuwsgierig geworden? Woon dan de lessen bij tijdens de open colledagen op 25 april, 23 mei en 6 juni. Hier kun je alvast de sfeer proeven en je uitgebreid laten informeren door studenten en docenten.

Surf voor meer informatie naar www.baptisten.nl/taakvelden/theologischevorming of neem contact op met rector Teun van der Leer teun.vanderleer@baptisten.nl 030-2255662